

Cròniques del món

El president francès, Nicolas Sarkozy.

PARÍS ■ Juli Martí

Canvis al govern de Sarkozy. Tres setmanes després de les eleccions europees, Nicolas Sarkozy encara en celebra el resultat. Amb prop d'un 28% i arribant en primer lloc a gairebé tot el territori, el dia 7 de juny les llistes del partit presidencial tan sols van convèncer un 15% dels francesos amb dret de vot. Però per a Sarkozy és important de mirar de convertir el fracàs de bona part dels polítics europeus en un èxit rotund del seu equip i, sobretot, d'ell mateix.

Per això el dia 22 passat convocava el Congrés a Versalles. La reunió de les dues cambres legislatives per a escoltar un discurs del president era una novetat que l'actual cap havia aconseguit d'imposar fa un any, quan es va votar la reforma constitucional. És com una mena de debat sobre política general en què l'oposició, en lloc de debatre amb el cap de govern, debat amb un vice-president.

Sarkozy hi féu un discurs *chiraquià*, segons les paraules d'un diputat del seu partit. Hi anuncià una nova reforma de les jubilacions amb un possible allargament de la durada legal de cotitzacions, però sobretot l'emissió d'unes noves obligacions d'estat per finançar la "nova política del govern i les seves noves prioritats".

Després de prop de set anys dins de governs i com a president, Sarkozy ha descobert, per exemple, que les presons superen una ocupació superior al 125% de mitjana, que els pobres ho són molt i que, en fi, encara es poden suprimir nivells d'administració local. El *model francès* que el candidat del 2007 havia criticat tant

tenia "una nova oportunitat". Per a *Libération*, la reunió del Congrés no fou res més que "una ocasió perduda".

Poques hores després es comunicava el nou govern encarregat de portar a terme aquest nou projecte presidencial. S'acomiadaven 8 ministres, 9 canviaven de cartera i 8 més entraven al nou equip. El cinquè govern de François Fillon ha estat constituït per durar fins a les regionals del març de l'any que ve i segueix en la línia televisiva de l'actual president.

Efectivament, tota persona que surti a la televisió té possibilitats de ser que un dia o altre l'Elisi s'hi posi en contacte. Aquesta vegada ha estat el nebot de François Mitterrand, un famós presentador de nits de gala i de documentals apegalosos que ha fet seu el Ministeri de Cultura. La ministra d'Interior, Michèle Alliot-Marie, passa a Justícia, que abandona una Rachida Dati en plena desgràcia presidencial. El Ministeri d'Agricultura es divideix en dos: un per a Espai Rural i Ordenació del Territori i un altre d'Alimentació, Agricultura i Pesca. Diuen que, més que fer governs, Sarkozy té una col·lecció de cromos.

JOHANNESBURG ■ Joan Canela

Sud-àfrica fa un tomb cap a l'esquerra? El 22 d'abril Jacob Zuma

arrasava a les eleccions sud-africanes amb el millor resultat per al Congrés Nacional Africà (ANC) des de la victòria de Mandela del 1994. El secret del seu èxit era la ferma promesa de fer un tomb rotund a l'esquerra respecte a les polítiques del seu antecessor, Thabo Mbeki, i fer arribar els beneficis del creixement econòmic dels darrers disset anys a la majoria d'una població que, en els aspectes materials, sovint viu com als temps de l'*apartheid*.

Dos mesos després d'aquella data Zuma compleix la promesa? Doncs sí i no. En aquests moments el govern sud-africà és un camp de batalla entre els qui volen forçar una política més social i els qui de cap manera no volen enemistar-se amb els inversors internacionals.

Els primers són, sobretot, el Partit Comunista i la Confederació de Sindicats Sud-africanos (Cosatu), estrets aliats de l'ANC des de la clandestinitat i que en aquest govern es troben reforçats pel suport que van donar a Zuma en la lluita per la successió de Mbeki. A més, Gwede Mantashe, secretari general de l'ANC, és íntim amic dels sindicats i pugna per moure l'estructura del partit al seu favor.

L'altre bàndol és personalitzat en la figura de Trevor Manuel, l'històric ministre d'Economia de Mbeki i

El president de Sud-àfrica, Jacob Zuma.

“Un canvi profund”

Ghassan Tuani
Polític i periodista libanès

Ghassan Tuani, de 83 anys d'edat, és l'editor del diari liberal de Beirut *Al-Nahar* i és el membre més gran del parlament libanès, on fa les funcions de president provisional. Tuani pertany a una família de llarga tradició cristiana que ha pagat un preu molt alt per la seva posició política: l'any 2005 va ser assassinat el seu fill, Gebran Tuani, en un atemptat a la capital libanesa, darrere el qual, presumptament, hi ha el servei secret siria.

—Com expliqueu la derrota de la coalició electoral encapçalada pel moviment xiïta Hezbollah?

—La veritat és que la derrota de Hezbollah no m'ha sorprès gens. Després de l'anunci que va fer el seu líder, Hassan Nasral-là, que l'Iran proveiria d'armes el Líban, l'organització, juntament amb el seu aliat polític, l'ex-general Michel Aoun, va perdre la meitat del seu gran electorat cristià. Fins i tot els seguidors de Nasral-là es van espantar.

—Tanmateix, Nasral-là, per mitjà d'un anunci televisat, ha acceptat amb esportivitat la derrota...

—Espere de debò que es respeten les regles del joc democràtic. Almenys aquestes han estat les eleccions més netes des de fa molt de temps, segons que han confirmat els observadors

internacionals, com ara l'ex-president nord-americà Jimmy Carter.

—Malgrat la derrota dels seus socis cristians, Hezbollah continua essent una força fonamental al país. La seva milícia és més poderosa que tot l'exèrcit libanès.

—Si el poder té a veure amb la força i la quantitat d'armes, aleshores potser teniu raó, però només les armes no són garantia de superioritat en la política interior.

—Creieu que el futur primer ministre, que probablement serà Saad al-Hariri, fill de l'ex-primer ministre assassinat, Rafiq al-Hariri,

desarmarà Hezbollah, com exigeix l'ONU?

—El pròxim cap de govern no s'hi atrevirà, tant se val com li diguen o quina tendència política represente. La dissolució d'aquest partit-milícia seria una prova de foc per al Líban, amb conseqüències impredecibles.

—Herzbollah continuarà, doncs, essent un estat dins l'estat?

—De moment sí. Nasral-là manté les seues forces de seguretat, i continuarà controlant la pròpia xarxa de comunicacions i la pròpia política exterior d'aproximació al règim iranià. Tot dependrà de l'actuació del president de l'estat, Michel Suleiman, que la majoria del poble considera imparcial. El poder que li atorga el seu càrrec li dóna la possibilitat, si ho fa en el moment oportú, de fer un canvi profund.

—Es redueix la influència que Teheran exerceix sobre el Líban a través de Hezbollah?

—La influència iraniana ja ha arribat al punt culminant. Per això, Nasral-là ha acceptat sense objeccions els resultats electorals.

—Vencedors i vençuts formaran govern novament. Hezbollah conserva el dret de vet?

—Es negocia molt. Puc dir, això sí, que Hezbollah tindrà una forta representació al nou govern.

nineta dels ulls de Fòrum Econòmic Mundial. La tardor passada, el rumor que podia dimitir va motivar una caiguda del rand (moneda sud-africana) d'un 40%. Al nou govern, Manuel ha estat ascendit a la presidència de la “Comissió de Planificació Ministerial”, un càrrec creat de nou i que és com un primer ministre, per bé que les seves competències són, fins ara, desconegudes.

En aquests moments la lluita se centra en la proposta de crear un sistema sanitari d'abast universal. Una iniciativa que ja ha despertat les ires de la poderosa indústria mèdica i que alguns sectors de l'ANC han demanat que es “revisi” per “irreal”. Mentrestant, Manuel oficiava d'amfitrió en la conferència del Fòrum Econòmic Mundial duta a terme a Ciutat del Cap fa dues setmanes i garantia que el país mantin-

dria la seva política fiscal i monetària conservadora, tot limitant la despesa pública.

Enmig de l'enfrontament, Zuma queda com l'àrbitre d'una situació complicada i que en qualsevol moment se li'n pot anar de les mans. De moment, els seus gests han estat força equilibrats, i això dóna cert marge de confiança a cada un dels bàndols, però la legislatura tot just acaba de començar.